

de rigtige, og dem støtter vi. Og hvis de eksisterende spilleregler er anderledes, så kunne det være, vi skulle se på dem ved den her lejlighed. Jeg ved ikke, om det kan flettes ind i det pågældende beslutningsforslag, men det finder vi nok ud af under udvalgsbehandlingen.

Vi vil fra Frihed 2000's side i hvert fald ikke være afvisende over for det, men vil tage det som en kærkommen lejlighed til at få sat fokus på problemet, eller måske skulle jeg sige det eventuelle problem.

Susanne Clemensen (CD):

I CD har vi fremsat det her beslutningsforslag om indførelse af et såkaldt greencard i Danmark, fordi vi ønsker at forbedre danske virksomheders muligheder for at tiltrække og ansætte højt uddannede udenlandske medarbejdere. Det er i øvrigt en ordning, som bl.a. Det Danske Handelskammer har været ude med tidligere på året, vi ønsker indført. Og vi mener, at der er et behov for den, fordi virksomhederne opfatter, at det er der.

Vi mener, at Danmark skyder sig selv i foden med den nuværende, meget stramme administration af indvandrerstoppet fra 1973. Virksomhederne oplever det altså i praksis som meget vanskeligt og usikkert for dem at få tilladelse til at ansætte højt kvalificeret udenlandsk arbejdskraft. Det kan så godt være, at der her på det seneste er sket en imødekommelse, men det kan jo så bl.a. også være, at det er, fordi vi har fået fremsat det her beslutningsforslag og der netop er blevet sat fokus på problemstillingen.

Vi mener ikke, det er særlig intelligent set i lyset af, at danske virksomheder allerede i dag har problemer med at skaffe sig den højt kvalificerede arbejdskraft, som de behøver, at vi så har den meget bøvlede administration.

Danmark er et lille land uden råstoffer, og vi klarer os i konkurrencen på, at vi har et forholdsvist højt uddannelsesniveau. Med andre ord er det vores arbejdskraft og vores viden, der er utrolig vigtig, når vi skal klare os i den globale konkurrence, og derfor må vi sørge for, at vi har så meget viden som muligt, også mere, end vi selv kan generere, hvis vi skal styrke den private motor, som virksomhederne udgør i samfundet.

Både Det Danske Handelskammer og Dansk Industri har jo tidligere på året advaret om, at Danmark er ved at sakke agterud inden for IT-teknologien, fordi der er mangel på højt uddannet arbejdskraft. Og de bakkes op af Arbejds-

markedsstyrelsen, der i sin redegørelse for fjerde kvartal sidste år har vurderet, at Danmark i år 2003 vil mangle 42.500 IT-folk, og det er de sidste nye tal, vi har fra Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Problemet for virksomhederne er jo konkret, som jeg var lidt inde på før, at de oplever en bøvlet administration af den gældende lovgivning, at det er for svært at få arbejdstilladelse, at det tager for lang tid, at der er for meget bøvvl med høring af de regionale arbejdsmarkedsråd og fagforeninger, og at arbejdstilladelsen kun gives for 1 år ad gangen og for bestemte job. Jeg kan så høre – og det er jeg selvfølgelig glad for – at der er noget i gang, som tyder på, at regering er indstillet på at imødekomme vores forslag om at gå fra arbejds- og opholdstilladelse på 1 år til 3 år.

Men det er altså derfor, vi i CD har foreslået en model for indførelse af et såkaldt greencard, som i korte træk går ud på følgende: at arbejdsmarkedsråd og fagforeninger ikke skal høres, at sagsbehandlingstiden maks. må være 30 dage, og at opholdstilladelse skal kunne gives for 3 år ad gangen.

Til gengæld stiller vi også nogle krav om, at ansøgeren for at få udstedt et greencard skal kunne dokumentere, at løn- og ansættelsesvilkårene ikke er konkurrenceforvridende, og at vedkommende ansøger kan forsørge sig selv og sin familie. Og ophører arbejdsforholdet, så ophører opholds- og arbejdstilladelsen også, forstået på den måde, at det skal være muligt at skifte job uden at miste sin opholds- og arbejdstilladelse, men ophører ens beskæftigelse i Danmark, så ophører arbejds- og opholdstilladelsen også. Og så er der desuden, som jeg også nævnte tidligere, et krav om, at man skal forsørge sin egen familie. Så det er ret skrappe krav. Men indførelse af et greencard vil efter vores mening alene være til gavn for samfundet.

I den debat, der har været her i dag om forslaget, har modargumenterne hovedsagelig koncentreret sig om to forhold, som i hvert fald er de væsentlige ting, nemlig at vi hellere skal uddanne og skaffe de nuværende ledige, herunder nydanskere – det var bl.a. fru. Sandy Brinck fra Socialdemokratiet, der var inde på det – i arbejde i stedet for at importere ny arbejdskraft. Og det andet hovedargument var, at det er synd for de udviklingslande, som vi dræner for dygtige folk.